

Nr 4.

Av herr **E. A. Nilson** i Örebro, med förslag till vissa
ändringar i arméförvaltningens stat.

Uti statsverkspropositionen förmåles under fjärde huvudtiteln och rubriken arméförvaltningen, hurusom sagda ämbetsverk under framhållande av att den vissa avdelningar inom ämbetsverket påvilande arbetsbördan under senare åren tillväxt i en sådan grad, att en förstärkning av arbetskrafterna vore oundgängligen av behovet påkallad hos Kungl. Maj:t i underdånighet hemställt, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen att på ämbetsverkets stat uppföra

dels ytterligare tre kvinnliga biträden i tredje lönegraden med en sammanlagd begynnelseavlönning av 6,000 kronor,

dels ytterligare åtta kvinnliga biträden i andra lönegraden med en sammanlagd begynnelseavlönning av 12,800 kronor, men i stället minska antalet biträden i första lönegraden från elva till tio och sålunda den för dem avsedda begynnelseavlönningen med 1,200 kronor,

dels öka anslagstiteln till vikariatsersättning, tillfällig renskrivningskostnad, arvoden åt extra ordinarie tjänstemän och tillfälligt biträde med 5,260 kronor, men minska samma titel med 3,000 kronor, som i stället uppföres under särskild rubrik, och således öka denna titel med 2,260 kronor från 37,125 kronor till 39,385 kronor,

dels *ock* under rubrik »till merkantilt eller tekniskt utbildad konsulent» upptaga å staten ett belopp av 3,000 kronor.

Föredragande departementschefen uttalar härom i sitt yttrande till statsrådsprotokollet över lantförsvarsärenden den 14 januari i år, att han finner det till fullo vara ådagalagt, att en ökning av arméförvaltningens personal inom en snar framtid måste äga rum, men finner sig med hänsyn

till angelägenheten av att under rådande statsfinansiella förhållanden i möjligaste mån begränsa utgifterna å riksstaten för år 1916 icke nu kunna tillstyrka bifall till arméförvaltningens framställning. I stället anvisar han utvägen att, såsom i vissa fall måst ske, särskilt under de senaste månaderna med deras forcerade arbete, för ändamålet oundgängligen erforderliga medel kunna av Kungl. Maj:t förskjutas för att framdeles anmälas till ersättande.

Att för det normala statslivets tillgodoseende begagna sig av denna utväg synes mig vara en betänkelig nyhet på statsförvaltningens område som jag icke kan biträda. Fullt behjärtande vikten av att begränsa utgifterna å 1916 års riksstat kan jag dock icke finna det belopp, varom det här högst rör sig, vara av den betydelse för statsregleringen, att med hänvisning till statsregleringssvårigheter kan motiveras tillämpande av en nyhet sådan som den anförda. Det torde för övrigt ej vara alldeles uteslutet, att man under huvudtiteln kan göra besparingar under en eller annan punkt som fullt motsvarar vad som erfordras för uppförande å stat av det antal kvinnliga biträden, som för uppehållande av arméförvaltningens verksamhet under normala förhållanden är oundgängligen erforderligt.

Att i detalj undersöka om en var av de begärda biträdesbefattningarna äro i lika grad erforderliga har icke varit mig möjligt. Denna undersökning lärer statsutskottet ej underlåta att sorgfälligt verkställa. Med denna reservation tillåter jag mig vördsamt hemställa,

att riksdagen måtte medgiva de ändringar kungl. arméförvaltningen föreslagit i ämbetsverkets stat samt för sådant ändamål öka

	dels anslaget till kungl. arméförvaltningen,	
nu		kr. 275,490: —
med	»	22,860: —
till		<u> </u>
	dels ock anslaget till ålderstillägg med 2,000 kronor.	kronor 298,350: —

Stockholm den 18 januari 1915.

E. A. Nilson.